

[Bilgrav-Nielsen]

Det gale ved det er altså, at hr. Poul Nielson i august begynder at genindtrække elværkerne som det 9. parti, må det jo nu blive, i Folketinget, indgår en aftale, binder Socialdemokratiets folketingsgruppe op på det, binder det hele sammen bag et grønt forklæde sidste fredag for dog at holde lidt sammen på stumperne. Splittet er gruppen, det ved vi. Der er vel et flertal, der inderst inde er imod det her. Brevet bliver oversendt i går, og vi hører nu, at derved har hr. Poul Nielson og elværkerne reelt sat regeringen stolen for døren. De ville gerne have overvejet i hvert fald frem til Energistyrelsens afslutning af sagen.

Det er den sørgelige historie, som der i dag skrives et kapitel i. Men vi vender tilbage, kære venner. Den dagsorden vil de pågældende partier, især Socialdemokratiet, blive forfulgt med fra morgen til aften. Det skal jeg garantere for. Vi skal holde jer fast på, at måltallene i energihandlingsplanen skal opfyldes. Vi skal holde jer fast på, at uanset hvor stor en overkapacitet af el der er skabt produktionsbaggrund for ved to nye kraftværker, skal biobrændslerne placeres, uanset om der er behov eller ej, det er jer selv, der har ødelagt diskussionen om samfundsøkonomien ved at skubbe værker, der har ringere samfundsøkonomi, ind før decentrale værker, der har en bedre samfundsøkonomi og et bedre miljø.

Så nu skal jeg slutte. Men jeg kunne jo true med at vende tilbage senere i dag.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Hr. Bilgrav-Nielsens bemærkninger om, at vi vil blive forfulgt med dagsordenen, opfatter jeg som et lidt kejtet formuleret tilsagn om fortsat at arbejde tæt sammen og altså på det indholdsmæssige grundlag, vi her har formuleret. Jeg synes, det ville have været en mere naturlig indgang til et samarbejde på denne dagsordens således formulerede grundlag, hvis De Radikale også havde stemt for den. Jeg synes heller ikke, det ville være vanskeligt.

Det, jeg egentlig ville sige, var, at hr. Bilgrav-Nielsens bemærkning om, at jeg var ked af, at han som minister returnerede Elsam's ansøgning om Skærbækværket i 1990, er forkert. Det fandt jeg var en rigtig disposition, fordi vi på det tidspunkt ikke havde fornøden sikkerhed for, at Elsam ville stille sig bag gen-

nemførelsen af den decentrale udbygning. Og det var det, der var det problematiske indholdsmæssigt i diskussionen om Energi 2000. Den akademiske diskussion, om målet kunne nås eller ej osv., er en anden ting. Det har vi også i fællesskab forholdt os til.

Men det afgørende var vores manglende tilid til, at elværkerne ville stille sig bag den praktiske gennemførelse af det decentrale udbygningsprogram, og det var jo, som hr. Bilgrav-Nielsen også selv kvitterede for – korrekt – offentligt, efter at vi havde lavet fælleserklæringen med Elsam; det var jo erklæringens afgørende idé at få noget for noget, etableret således, at Elsam dér stillede sig bag og identificerede sig med gennemførelsen på det praktiske plan af 20. marts 1990-aftalen, og da det var opnået, var kysten klar, hvad angår, at vi kunne forholde os til de store enheders udbygning med nye enheder hen i årtiets slutning i et område, som planlægningsmæssigt i øvrigt var et hvidt punkt på landkortet.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

I hr. Bilgrav-Nielsens ellers så summariske gennemgang af radikale argumenter for, hvorfor der ikke er behov for denne store kulenhed netop i Ålborg, glemmer hr. Bilgrav-Nielsen jo, at den mængde naturgas, vi har ude i Nordsoen, ikke er ubegrænset. Tværtimod er der allerede i dag klare beregninger på, hvor længe vi kan blive ved med at tappe naturgas.

Der sker en stadig stigning – det skal vi snakke om senere i dag – i afsætningen af naturgas til udlandet osv. osv., og derfor kan hr. Bilgrav-Nielsens nok så idylliske visioner om alle disse små decentrale kraftværksenheder rundt omkring jo ikke lade sig gøre, medmindre mængden af naturgas var ubegrænset eller væsentlig større, end den er i dag. Der må nødvendigvis være et supplement i form af nogle centrale, effektive enheder, hvor man for alvor kan producere noget strøm. Det glemte hr. Bilgrav-Nielsen fuldstændig i den ellers så tilsyneladende omfattende gennemgang af argumenter. Det hovedargument ser hr. Bilgrav-Nielsen bort fra, og det bliver man nødt til at forholde sig til, når man skal vurdere forsyningsikkerheden for elforbrugerne her i landet.